

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.6.2014 r.
COM(2014) 417 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Luksemburga na 2014 r.

**oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Luksemburg programu
stabilności na 2014 r.**

{SWD(2014) 417 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Luksemburga na 2014 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Luksemburg programu stabilności na 2014 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych¹, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej²,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego³,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupia się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r., na podstawie wniosków Komisji, Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

¹ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

² COM(2014) 417 final.

³ P7_TA(2014)0128 i P7_TA(2014)0129.

- (3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów przyjęli Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślający spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i obszarów polityki. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, i wyrazili pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.
- (4) W dniu 9 lipca 2013 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie krajowego programu reform Luksemburga na 2013 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Luksemburg zaktualizowanego programu stabilności na lata 2012–2016. W dniu 15 listopada 2013 r., zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 473/2013⁴, Komisja przedstawiła swoją opinię na temat projektu planu budżetowego Luksemburga na 2014 r.⁵.
- (5) W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego⁶, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2014 r. Tego samego dnia Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania⁷, w którym wskazała Luksemburg jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.
- (6) W dniu 20 grudnia 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji budżetowej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków udzielania pożyczek, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.
- (7) Dnia 5 marca 2014 r. Komisja opublikowała wyniki szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Luksemburga⁸, na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Luksemburgu nie występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej w rozumieniu procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej. W szczególności analiza nadwyżki na rachunku obrotów bieżących wykazała, że nadwyżka ta nie jest skutkiem słabego popytu krajowego, ale raczej wynika ze szczególnego modelu wzrostu Luksemburga, w znacznej mierze opartego na usługach finansowych. Ryzyko dla krajowej stabilności finansowej będące wynikiem obecności dużego sektora finansowego istnieje, lecz jest względnie kontrolowane, gdyż sektor ten jest jednocześnie zdywersyfikowany i wyspecjalizowany. Wysoki poziom zadłużenia w sektorze prywatnym, w szczególności wśród przedsiębiorstw niefinansowych, odzwierciedla przede wszystkim obecność dużej liczby międzynarodowych firm, które wykorzystują swoje oddziały lub jednostki zależne w Luksemburgu do przeprowadzania operacji finansowych wewnątrz grupy. Z kolei korzystny obecnie stan finansów publicznych jest w wysokim stopniu zależny od trwałości modelu

⁴ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.

⁵ C(2013) 8006 final.

⁶ COM(2013) 800 final.

⁷ COM(2013) 790 final.

⁸ SWD(2014) 84 final.

wzrostu opartego na dynamicznym sektorze finansowym i w dłuższej perspektywie niesie ze sobą duże ryzyko dla stabilności finansowej.

- (8) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Luksemburg przedłożył swój krajowy program reform na 2014 r., a w dniu 25 kwietnia 2014 r. – swój program stabilności na 2014 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednocześnie ocenie.
- (9) Celem średniookresowej strategii budżetowej określonej w programie stabilności na 2014 r. jest powrót do celu średniookresowego w 2016 r. po znaczącym oddaleniu się od niego w roku 2015. W programie podtrzymano poprzedni średniookresowy cel zakładający osiągnięcie nadwyżki w wysokości 0,5 % PKB, co odzwierciedla wymogi paktu stabilności i wzrostu. Przewiduje się, że (ponownie obliczona) nadwyżka strukturalna w sektorze instytucji rządowych i samorządowych spadnie z 1,4 % PKB w 2013 r. do 1,1 % w 2014 r., a w 2015 r. przekształci się w deficyt wynoszący 0,1 % PKB. Później planuje się osiągnięcie stopniowego zwiększania nadwyżek strukturalnych. Oczekuje się zatem, że Luksemburg osiągnie swój cel średniookresowy w 2014 r., ale znacząco oddali się od niego w 2015 r. Zgodnie z programem stopa wzrostu wydatków publicznych, po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, będzie wyższa od referencyjnej średniookresowej stopy potencjalnego wzrostu PKB w 2015 r. Ogólnie rzecz biorąc, cele programu są częściowo zgodne z wymogami funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, z pewnym odchyleniem w 2015 r. Przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia, który w 2013 r. wynosił 23,1 % PKB i był znacznie niższy od wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, będzie w okresie objętym programem dalej spadać. Przygotowany przez niezależny podmiot (STATEC) scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy budżetowe w programie, jest nieznacznie optymistyczny na 2014 i 2015 r. Rząd prognozuje wzrost PKB rządu 3,2 % zarówno w 2014 r., jak i 2015 r., natomiast w prognozie Komisji z wiosny 2014 r. stwierdzono, że wyniesie on odpowiednio 2,6 % i 2,7 %. Ponadto władze nie określiły jeszcze w pełni środków stanowiących podstawę stabilności fiskalnej w okresie 2015–2018. Zgodnie z prognozą Komisji, w której nie uwzględniono ostatnio ogłoszonych środków, szacuje się, że nadwyżka strukturalna spadnie do 0,6 % PKB w 2014 r., a w 2015 r. przekształci się w deficyt wynoszący 1,3 % PKB. Szacuje się, że stopa wzrostu wydatków publicznych, po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, będzie wyższa od referencyjnej średniookresowej stopy potencjalnego wzrostu PKB w 2015 r., kiedy to oczekuje się znaczącego odchylenia. Na podstawie oceny programu stabilności na 2014 r. i prognozy Komisji oraz zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1466/97 Rada jest zdania, że istnieje ryzyko dotyczące osiągnięcia celów programu, które są tylko częściowo zgodne z funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu, w szczególności w 2015 r.
- (10) W lipcu 2013 r. rząd przedłożył Parlamentowi projekt ustawy w sprawie transpozycji przepisów dyrektywy Rady 85/2011 w sprawie ram budżetowych i Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu. Oczekiwano, że ustawa, której dotyczył projekt, wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., jednak jej przyjęcie opóźniło się w wyniku rezygnacji rządu w lipcu. Projekt zakładał wprowadzenie nowej ustawy dotyczącej wieloletniego programu finansowego, obejmującej takie same ramy czasowe, jak zbliżająca się aktualizacja programu stabilności. Ustawa dotycząca wieloletniego programu finansowego miała być corocznie aktualizowana w sposób ciągły wraz z budżetem rocznym. Miała obejmować szczegółowe plany

osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego na szczeblu instytucji rządowych i samorządowych. Projekt ustawy zakładał wprowadzenie w ramach ustawy dotyczącej wieloletniego programu finansowego wieloletnich pułapów obejmujących wyłącznie sektor instytucji rządowych na szczeblu centralnym, ale nie określał konsekwencji w przypadku przekroczenia pułapów. Projekt ustawy nie przewidywał wprowadzenia zasady dotyczącej wydatków krajowych, która ukierunkowałaby ustalanie wieloletnich celów w zakresie wydatków. Zawierał jednak wiążące przepisy dotyczące ścieżki korekty w kierunku celu średniookresowego. W marcu 2014 r. do Parlamentu przedłożono zmieniony projekt ustawy, który między innymi przewiduje powierzenie zadania niezależnego monitorowania reguł fiskalnych nowo utworzonej instytucji, „Conseil National des Finances Publiques”.

- (11) Oprócz tego nowe przepisy w sprawie dochodów z VAT generowanych przez działalność w zakresie handlu elektronicznego odbijają się na dochodach z podatku VAT. Od 2015 r. takie dochody będą przekazywane z państwa, w którym siedzibę ma dostawca, do państwa zamieszkania klienta. Rząd ogłosił poniesienie stawki podatku VAT o 2 punkty procentowe, co powinno częściowo zrekompensować utratę dochodów. Jednak ze względu na szeroko rozpowszechnione stosowanie stawek obniżonych i superobniżonych można zwiększyć dodatkowe dochody poprzez rozszerzenie stosowania stawki podstawowej, w większym stopniu rekompensując straty, o których mowa powyżej.
- (12) Zgodnie z danymi zawartymi w sprawozdaniu Komisji na temat starzenia się społeczeństwa z 2012 r. wydatki publiczne na emerytury brutto jako odsetek PKB w Luksemburgu mają wzrosnąć z 9,2 % PKB do 18,6 % w 2060 r. Wynika to przede wszystkim z wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, a w szczególności z emerytur. Reforma emerytalna z 2012 r. miała ograniczony zakres i nie uwzględniła szerzej zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych. Krótkoterminowe finansowanie systemu emerytalnego jest obecnie gwarantowane przez niski odsetek osób w wieku emerytalnym. Podstawą finansowania systemu emerytalnego są składki płacone przez stosunkowo młodych pracowników transgranicznych. Oczekuje się, że w przyszłości tendencja ta się odwróci, a koszty emerytur oraz koszty opieki długoterminowej prawdopodobnie znacznie wzrosną. Aby zagwarantować prawidłowe funkcjonowanie systemu emerytalnego, po 2020 r. konieczne będzie znaczne podniesienie wysokości składek oraz wbudowanie w system mechanizmu miarkującego dostosowywanie emerytur do standardu życia. Oznaczałoby to znaczne zwiększenie obciążeń związanych z zatrudnieniem, które poniosą osoby aktywne zawodowo w przyszłości – a zatem utratę konkurencyjności kosztowej. Jako że stopa zastąpienia jest obecnie wysoka, można było podjąć różne środki, aby zagwarantować bardziej sprawiedliwy podział obciążeń pomiędzy pokoleniami. Wprowadzenie ograniczenia rewaloryzacji emerytur w oparciu o realny wzrost wynagrodzeń zwiększyłoby rezerwy emerytalne. Ponadto podniesienie rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę, obecnie wynoszącego 59 lat, poprzez dostosowanie go do zmian średniego dalszego trwania życia pomogłoby zapewnić długoterminową stabilność systemu emerytalnego. Należy również ograniczyć możliwość wcześniejszego przechodzenia na emeryturę. Finansowe zachęty do przedłużenia kariery zawodowej – przewidziane w reformie systemu emerytalnego – mogą przyczynić się do długoterminowej stabilności systemu emerytalnego, jednak wciąż jeszcze należy poprawić szanse pracowników w starszym wieku na zatrudnienie poprzez wzmocnienie szkolenia zawodowego i uczenia się przez całe życie.

Luksemburg musi też ograniczyć przyszłe potrzeby w zakresie opieki długoterminowej i związane z nią koszty, aby zapewnić jej stabilność. Usługi opieki długoterminowej można też zracjonalizować pod względem kosztów poprzez usprawnienie koordynacji pomiędzy opieką zdrowotną i społeczną, poprawę świadczenia usług i większe wsparcie dla członków rodziny sprawujących opiekę.

- (13) Aktualna duża nadwyżka Luksemburga na rachunku obrotów bieżących jest napędzana przez usługi finansowe i maskuje stały i stopniowo zwiększający się deficyt bilansu handlowego w obrocie towarowym, który to deficyt jest wynikiem powolnego wzrostu wywozu. Tendencja ta odzwierciedla rosnące znaczenie sektora usług w gospodarce, ale jest też rezultatem bardziej strukturalnej utraty konkurencyjności kosztowej. Odnotowywany ostatnio stały wzrost jednostkowych kosztów pracy zaszkodził konkurencyjności bazy przemysłowej Luksemburga. Modułacja mechanizmu automatycznej indeksacji płac przyjęta przez rząd w 2012 r. będzie obowiązywać do końca 2014 r. Można rozważyć różne warianty, należy jednak zapewnić, za pomocą reformy systemu indeksacji płac, by wynagrodzenia były ściślej związane z wydajnością, umożliwiając zróżnicowanie sektorowe. Wysokie uzależnienie od sektora finansowego stanowi ryzyko strukturalne dla gospodarki Luksemburga. Kraj ten musi się więc skupić na rozwijaniu wysoko wyspecjalizowanych przedsiębiorstw będących motorem wzrostu opartego na innowacjach. Chociaż poczwórny wzrost intensywności badań i rozwoju w sektorze publicznym od 2000 r. odzwierciedla determinację, by zbudować zdolności publiczne w zakresie badań, to ze względu na wyraźny spadek intensywności działań w zakresie badań i rozwoju prowadzonych przez przedsiębiorstwa (z 1,53 % PKB w 2000 r. do 1 % w 2012 r.) Luksemburg nie jest na dobrej drodze do osiągnięcia celu zakładającego, że w 2020 r. na badania i rozwój przeznaczane będzie 2,3–2,6 % PKB. W dalszym ciągu należy poprawić wyniki Luksemburga w zakresie wskaźników dotyczących współpracy pomiędzy publicznymi instytucjami badawczymi a przedsiębiorstwami. Należy kontynuować rozpoczętą w 2013 r. reformę dotyczącą wzmocnienia klastrów innowacyjnych.
- (14) Chociaż przyjęto różne środki, bezrobocie młodzieży stale utrzymuje się na wysokim poziomie i w 2013 r. wynosiło 17,4 % ludności aktywnej zawodowo (choć spadło z 18 % w 2012 r.). Bezrobocie jest w znacznym stopniu uzależnione od poziomu wykształcenia i jest niższe wśród osób lepiej wykształconych. System edukacji w Luksemburgu zmagają się z szeregiem specyficznych problemów, takich jak wielojęzyczność i szczególne umiejętności, jakich wymaga wysoko wyspecjalizowany rynek pracy z dużym sektorem finansowym. Wyniki przeprowadzonego przez OECD w 2012 r. badania umiejętności uczniów potwierdziły, że niezbędne są dalsze działania mające na celu poprawienie obserwowanych od 2006 r. stosunkowo słabych wyników młodzieży w zakresie podstawowych umiejętności. W tym kontekście należy kontynuować reformę szkół podstawowych i średnich. Ponadto należy podnieść jakość i atrakcyjność kształcenia i szkolenia zawodowego, tak aby rynek pracy zyskał wykwalifikowanych pracowników, w tym w szczególności osoby ze środowisk migracyjnych. Struktura systemu podatkowego i systemu świadczeń społecznych jest przyczyną wysokiego wskaźnika pułapki bezrobocia – jednego z najwyższych w Europie. Dotyczy to wszystkich poziomów wynagrodzenia i wszystkich sytuacji rodzinnych. Mimo ostatnio podjętych reform polityka aktywizacji nadal jest słaba; udział w aktywnej polityce rynku pracy nie jest obowiązkowy na żadnym etapie

bezrobocia, a podczas udziału w aktywnej polityce rynku pracy kontynuowanie poszukiwania pracy nie jest wymagane.

- (15) Luksemburg zobowiązał się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem handlu emisjami o 20 % do 2020 r., jednak oczekuje się, że do osiągnięcia tego celu zabraknie mu 23 punktów procentowych. Ponadto przewiduje się, że w 2013 r. emisje były o 1 % wyższe od celu na rok 2013 ustanowionego w decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego. Około 70 % emisji spowodowanych transportem jest związanych z wywozem paliw, między innymi w wyniku bardzo niskiej akcyzy na paliwa. Krokiem naprzód było przyznanie w drugim krajowym planie działania na rzecz klimatu przyjętym w maju 2013 r., że wywóz paliw jest kluczowym problemem. Konieczne są jednak bardziej konkretne i długoterminowe środki, aby zaradzić temu problemowi. Podatki związane z ochroną środowiska stanowiły 2,4 % PKB w 2012 r.; w 2004 r. było to 3,1 %. Ten spadek wynika w szczególności ze spadku dochodów z opodatkowania energii, na co wpłynął brak indeksacji opodatkowania energii. Podatki transportowe – z wyłączeniem paliw – stanowiły 0,2 % PKB w 2012 r. Podatki od paliw stosowanych w transporcie stanowiły aż 2,2 % PKB – pomimo preferencyjnego traktowania podatkowego oleju napędowego. Wynika to przede wszystkim z turystyki paliwowej. W sytuacji, gdy udział podatków związanych z ochroną środowiska w łącznych dochodach podatkowych jest niższy od średniej, można ulepszyć strukturę podatków środowiskowych, w szczególności poprzez zwiększenie opodatkowania produktów energetycznych wykorzystywanych w transporcie.
- (16) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Luksemburga. Oceniała program stabilności i krajowy program reform. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki fiskalnej i polityki społeczno-gospodarczej w Luksemburgu, ale także stopień przestrzegania przepisów i wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej przez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru zostały przedstawione poniżej w zaleceniach 1–5.
- (17) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności Luksemburga, a jej opinia⁹ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.
- (18) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na podstawie tej analizy Rada wydała osobne zalecenia dla tych państw członkowskich, których walutą jest euro. Luksemburg powinien także zagwarantować pełne i terminowe wdrożenie tych zaleceń,

NINIEJSZYM ZALECA Luksemburgowi podjęcie w latach 2014–2015 działań mających na celu:

1. Zachowanie stabilnej sytuacji budżetowej w 2014 r.; znaczące wzmocnienie strategii budżetowej w 2015 r. w celu zagwarantowania, że cel średniookresowy zostanie osiągnięty, a następnie utrzymanie średniookresowego celu, aby zapewnić długoterminową stabilność finansów publicznych, w szczególności z

⁹ Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

uwzględnieniem zobowiązań ukrytych związanych ze starzeniem się społeczeństwa. Wzmocnienie zarządzania budżetem poprzez szybsze przyjęcie średniookresowych ram budżetowych obejmujących sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz uwzględnienie wieloletnich pułapów wydatków oraz wprowadzenie niezależnego monitorowania reguł fiskalnych. Dalsze poszerzanie bazy podatkowej, przede wszystkim w odniesieniu do konsumpcji.

2. W celu zapewnienia stabilności budżetowej, ograniczenie wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa poprzez racjonalizację opieki długoterminowej pod względem kosztów, kontynuację reformy emerytur w celu podniesienia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę, w tym poprzez ograniczenie wcześniejszych emerytur i powiązanie ustawowego wieku emerytalnego ze średnim dalszym trwaniem życia. Podjęcie zdecydowanych działań w celu zwiększenia współczynnika aktywności zawodowej starszych pracowników, w tym poprzez poprawę ich zdolności do zatrudnienia dzięki programom uczenia się przez całe życie.
3. Przyspieszenie przyjęcia środków strukturalnych – w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z praktyką krajową – w celu przeprowadzenia reformy systemu indeksacji płac, aby zwiększyć elastyczność płac w odniesieniu do zmian wydajności, w szczególności na szczeblu sektorowym. Kontynuowanie działań służących zróżnicowaniu struktury gospodarki, w tym poprzez wspieranie prywatnych inwestycji w badania naukowe i dalsze rozwijanie współpracy między publicznym sektorem badań naukowych a przedsiębiorstwami.
4. Kontynuowanie wysiłków w ramach spójnej strategii na rzecz ograniczenia bezrobocia młodzieży wśród nisko wykwalifikowanych osób poszukujących pracy ze środowisk migracyjnych, w tym poprzez ulepszenie struktury i monitorowania aktywnej polityki rynku pracy, rozwiązanie problemu niedopasowania umiejętności i ograniczenie czynników finansowych zniechęcających do pracy. Przyspieszenie w tym celu wdrożenia reformy kształcenia ogólnego i zawodowego oraz szkolenia, tak by umiejętności młodych ludzi w większym stopniu odpowiadały potrzebom rynku pracy.
5. Opracowanie kompleksowych ram i podjęcie konkretnych środków, aby osiągnąć cel wyznaczony na 2020 r. w kwestii ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem handlu emisjami, w szczególności dzięki opodatkowaniu produktów energetycznych wykorzystywanych w transporcie.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*